



Hírlevél

Szakszervezetünk elképesztő jogtiprást tárt fel a Magyar Állami Operaházban.

A gyártóműhelyekben hónapokon át, még szombaton is rendkívüli munkavégzésre rendelték be még az egész heti rendkívüli munkavégzéssel terhelt robotban a kimerült, általános munkarendben foglalkoztatott családanyákat, hölgyeket, de a munkáltatói önkény férfi munkavállalókat is ugyanúgy sújtotta.

A jogellenesen elrendelés nyomán teljesített rendkívüli munkavégzéseket kockás füzetnek aposztrofált lapokon tartják úgyahogy nyilván a Munka törvénykönyve által vezetni kötelezett munkaidő nyilvántartások pedig hamis adatokat tartalmaznak.

A jogellenes módon elrendelt rendkívüli munkáért járó munkabér kifizetésére vonatkozó intézkedést szakszervezetünk többszöri követelése ellenére az intézmény főigazgatója a mai napig sem hajlandó megtenni. Vélelmezése szerint szombatonként a munkavállalók - a kommunista szombatok mintájára - önként vállalták az ingyen munkát. A rabszolgatartást idéző munkáltatás ellenére az irracionális évadterv eredményeként a Bajadér című balettelőadás premierjére a díszletek és a jelmezek egy része nem, vagy hiányosan készült el.

A párját ritkító munkáltatói zsarnokság betetőzéseként hamis, a valóságos szándékot elfedni szándékolt érvekre hivatkozva - átszervezés, belső munkanélküliség - a főigazgató nagy hirtelen úgy jelentett be a nyár közepére datált elbocsátásokat, hogy sem az átszervezés okát, sem a mikéntjét nem közölte. Rejtély milyen munkaköröket, és hány főt érint.

Ebből következően a főigazgatónak nyilván elképzelése sincs azon, gazdálkodást javító eljárásokról amely létszámleépítés elkerülhetetlen szükségét vonja maga után.



Persze hogy nincs, mert a valós cél a munkavállalók százainak hónapokon át tartó permanens félelemben tartása. Damoklész kardjánál nem az számít, hogy lezuhanva ölni képes, hanem az, hogy fenyegetően függ lehetséges áldozata feje felett.

Így folytatja a tavaly elkezdett bosszút hadjáratát a majd' egy héten át tartó sikeres sztrájkban résztvevőkön, szakszervezeti tagokon, és az általa militánsnak aposztrofált szakszervezeti vezetőn. Persze neki sokkal kedvesebb lenne egy, a kedvében járó, talpnyaló, a kiszolgáltatott munkavállalókat eláruló kezes bárány.

A meglehetősen visszatetsző, mentális problémák miatti aggodalomra is okot adó eljárás, amely több, mint elfogadhatatlan, hazánk legjobban támogatott kulturális intézményének vezetőjétől. Még akkor is ha kinevezésekor, (úgy tűnik) vezetői és emberi tulajdonságai kevésbé voltak figyelembe veendő szempontok.

A demagóg cinizmus teteje, hogy a munkavállalók elbocsátása elleni természetes szakszervezeti fellépésből politikai ügyet próbál generálni csak azért, mert egy normálisan működő érdekképviselői szervezet nem hagyja egy pitiáner bosszú következményeként az utcára dobni a munkabérükért tisztességgel dolgozókat.

Az említett létszám elküldéséből adódó megtakarítás ez évben kb. az egy százalékot is alig éri el. Tehát azon állítása, miszerint a maradék munkabére csak a 29 munkavállaló feláldozásával lehetséges, vagy nagymérvű tudatlanságra vall, vagy a közvéleményt megtéveszteni igyekvő ordas hazugság.

Az idegörlő, bizonytalan várakozás a munkavállalók százainak keseríti meg a nyári hónapokat, és dönt nyomorba hamarosan legalább két tucat családot.

Megéri? Nem!

Kell ellene küzdeni? Kell!



Az Európai Unió Bírósága kimondta: *“A munkavállalót a munkaviszonyban gyengébb félnek kell tekinteni, és meg kell akadályozni, hogy a munkáltató korlátozhassa a jogait.”*

Az Operaház gondjait vezetőjének átgondolatlan, spontán ötletekkel serkentett, szakmaiatlan, és egyedül hozott döntései okozták. Így ha valakinek, úgy neki biztosan elsőként kell távoznia.

A főigazgató belső munkanélküliséget emleget.

Nos ez a jelenség valóban létezik az Operában. A főigazgató munkakör ilyen módon gyakorolva valóban az. Az elmúlt években megtanulhattuk, hogy a főigazgató rengeteg mindenre ráér.

Könyvet ír, operákat rendez, színészként parádézik, turnékra utazgat, zsűrizik, több száz, sokoldalas levelet publikál képzeletbeli Tatjana nénikéjének, politikai műsorokban szerepel. Míg rá nem szóltak, ráérő idejében több száz fős, csoportos létszámleépítéssel rémisztgetett, és mint egykoron Néró, ünnepi műsornak nevezett, hosszú monológjainak meghallgatására kötelezi az Opera munkavállalóit, vagy éppen izgalmas gombfoci mérkőzéseket vív barátaival a jobb sorsra méltó Székely Bertalan teremben.

Az elmúlt évek örvendetes gyarapodása következtében a főigazgató munkabére szerény, ám gondosan titkolt, kb. havi ötmillió Ft körül jár. Ezen összeg eléréséhez a tavalyi sztrájkkal kiharcolt, évek óta elmaradt jelentős béremelés - amit szemrebbenés nélkül elfogadott - azért tetemesen besegített.

Tehát ha valakinek úgy neki nagyon visszafogottnak kellene mutatkoznia a létszámleépítésekkel kapcsolatos megnyilvánulásai során. Arról sem kellene megfélemedkeznie, hogy míg ő az Operaház birtokában lévő prémium kategóriájú, mindig a legújabb évjáratú BMW-ben évi több, mint három és félmillió forint benzinkeretből luxizik, az alatt a munkatársa attól rettegnek mikor kapják meg tőke a rideg hangvétellő felmondó levelet.



Operaházi Dolgozók Független Szakszervezete

1047 Budapest, Bem u. 24.

www.odfsz.hu

Reméljük, hogy az Operaház fenntartója ezúttal időben képes lesz megállítani az intézmény vezetőjének fékevesztett ámokfutását.

Ellenkező esetben a szakszervezetek, a Házban zajló, súlyosan jogellenes munkáltatás, a tervezett elbocsátások és a folyamatos egzisztenciális fenyegetés elhárítása miatt – más választásuk nem lévén - ismét sztrájkot fognak hirdetni.

Budapest, 2025. június 20.

Üdvözlettel:

ODFSz-elnökség